



Προσωπικές αντωνυμίες

Όλους τους τύπους, συν τον κανόνα του **н-** που τους αλλάζει μετά από πρόθεση.

Ο πλήρης πίνακας

Πτώση	εγώ	εσύ (εν.)	αυτός / αυτό	αυτή	εμείς	εσείς (πληθ./ επίσημο)	αυτοί
Ονομ.	я	ты	он / онό	она	мы	вы	они
Αιτ.	меня	тебя	его	ее	нас	вас	их
Γεν.	меня	тебя	его	ее	нас	вас	их
Δοτ.	мне	тебе	ему	ей	нам	вам	им
Οργ.	мной	тобой	им	ей / ею	нами	вами	ими
Προθ.	мне	тебе	нем	ней	нас	вас	них

Η αιτιατική και η γενική είναι ίδιες για κάθε προσωπική αντωνυμία — ένα πράγμα λιγότερο να μάθεις.

Ο κανόνας του **н-**

Οι αντωνυμίες τρίτου προσώπου (он, она, они) παίρνουν **н-** μπροστά μετά από πρόθεση. Είναι το πιο αξιοσημείωτο πράγμα στις ρωσικές αντωνυμίες σε πραγματικό κείμενο και ισχύει μόνο μετά από πρόθεση.

Μετά από πρόθεση — παίρνει н-	Χωρίς πρόθεση — χωρίς н-
у него — στο σπίτι του / έχει	Я вижу его. — Τον βλέπω.
к ней — σ' αυτήν	Я помогаю ей. — Τη βοηθάω.
с ними — μαζί τους	Я знаю их. — Τους ξέρω.
о нем — γι' αυτόν / γι' αυτό	Я жду её. — Την περιμένω.

Γρήγορο τεστ

Υπάρχει πρόθεση αμέσως μπροστά; Τότε αρχίζει με **н-**. Αν όχι, δεν αρχίζει. **его** / **него**, **ей** / **ней**, **их** / **них** — ίδια αντωνυμία, και η πρόθεση είναι το μόνο που την πυροδοτεί.

Τы και Вы

Τύπος	Χρήση	Παράδειγμα
ты	Ένα πρόσωπο που ξέρεις καλά — φίλοι, οικογένεια, παιδιά	Как ты? — Τι κάνεις;
вы	Περισσότερα από ένα πρόσωπα, ή ένα πρόσωπο επίσημα	Как вы? — Τι κάνετε;

Στον επίσημο ενικό **вы** το ρήμα παίρνει ακόμα πληθυντικό τύπο: **Вы уже читали эту книгу?** Το κεφαλαίο **Вы** μπορεί να δείξει σεβασμό σε επίσημη αλληλογραφία· το πεζό **вы** είναι φυσιολογικό παντού αλλού.

Συνδυασμοί που θα συναντάς συνέχεια

Φράση	Σημαίνει	Σημείωση
у меня есть	έχω	κυριολεκτικά «σε μένα υπάρχει» — τα ρωσικά δεν έχουν ρήμα «έχω»
у него / у неё	αυτός έχει / αυτή έχει	ο κανόνας του н- στην πιο συχνή εμφάνισή του
мне нужно	πρέπει να / χρειάζομαι	δοτική — το πρόσωπο που χρειάζεται μπαίνει σε δοτική
мне нравится	μου αρέσει	κυριολεκτικά «σε μένα αρέσει»
со мной	μαζί μου	Το с γίνεται со πριν από ορισμένα συμπλέγματα συμφώνων.